

Міністерство освіти і науки України
Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя
Факультет педагогіки, психології, соціальної роботи та мистецтв
Кафедра вокально-хорової майстерності

Луценко Вікторія Юріївна

СТВОРЕННЯ КОНЦЕРТНОГО РЕПЕРТУАРУ ВОКАЛІСТА: ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНІ ЗАСАДИ

Теоретична частина магістерського творчого проєкту
на здобуття освітнього ступеня «Магістр»
зі спеціальності 025 «Музичне мистецтво»

Науковий керівник –

заслужений працівник культури України, доцент

Хоменко Алла Борисівна

Науковий консультант –

Заслужений діяч мистецтв України, професор

Костенко Людмила Василівна

Рецензент –

кандидат мистецтвознавства, доцент

Дорохіна Любов Олексіївна

Ніжин- 2025

ЗМІСТ

АНОТАЦІЯ.....	3
ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ КОНЦЕРТНОГО РЕПЕРТУАРУ ВОКАЛІСТА.....	10
1.1 Поняття концертного репертуару та його роль у професійному становленні вокаліста.....	10
1.2.Художньо-естетичні засади добору творів до концертного репертуару.	15
ВИСНОВКИ ДО ПЕРШОГО РОЗДІЛУ.....	18
РОЗДІЛ 2. АНАЛІТИЧНІ НАРИСИ ВОКАЛЬНИХ ТВОРІВ КОНЦЕРТНОЇ ПРОГРАМИ.....	20
2.1 Аналіз арії Дідони з опери «Dido and Aeneas» (Генрі Перселл).....	20
2.2 Аналіз вокального твору «Стояла я і слухала весну».....	21
2.3 Музичний аналіз твору «Caro mio ben».....	24
2.4 Аналіз арії «Так все началось» (з опери «Ruy Blas», Філіппо Маркетті).	26
2.5 Музичний аналіз твору «Ой де ти їдеш?» (обробка С. Павлюченка).....	28
2.6 Музичний аналіз пісні «Тюльпани» з оперети «Гість із Відня».....	31
2.7. Аналіз вокального твору «Мальви» Володимира Івасюка.....	33
ВИСНОВКИ ДО ДРУГОГО РОЗДІЛУ	33
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	37
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	38
ДОДАТКИ.....	40

АНОТАЦІЯ

У магістерському проєкті розглядаються теоретичні та практичні підходи до формування концертного репертуару вокаліста. Особливу увагу зосереджено на художньо-естетичних чинниках, які впливають на добір, структурування та інтерпретацію музичних творів у концертній програмі. Проаналізовано сучасні науково-методичні джерела та виконавську практику, визначено основні критерії художньої доцільності та стилістичної узгодженості репертуару.

Окрему увагу приділено аналізу жанрового та стилістичного розмаїття вокальної музики, що дозволяє побудувати концертну програму з урахуванням драматургічної логіки, динаміки емоційного розвитку та індивідуальних творчих особливостей виконавця. Розроблено методичні рекомендації щодо оптимального поєднання різних художніх стилів і жанрів у репертуарі, що сприяє формуванню професійної мобільності вокаліста.

Результатом роботи є визначення принципів, які можуть бути використані для створення цілісної та виваженої концертної програми, спрямованої на підвищення виконавської майстерності та розширення творчих можливостей музиканта. Запропонований підхід має практичну значущість для молодих вокалістів, викладачів та концертмейстерів, оскільки оптимізує процес добору творів і забезпечує ефективне художньо-естетичне обґрунтування концертного репертуару.

Ключові слова:

Вокаліст; концертний репертуар; художньо-естетичні засади; музична драматургія; виконавська інтерпретація; добір творів; концертна програма; жанрово-стильова різноманітність.

Abstract

The master's project examines theoretical and practical approaches to forming a vocalist's concert repertoire. Special attention is given to the artistic and aesthetic factors that influence the selection, structuring, and interpretation of musical works within a concert program. The study analyzes contemporary scholarly and methodological sources as well as performing practice, identifying the key criteria of artistic appropriateness and stylistic coherence in repertoire formation.

Particular emphasis is placed on exploring the genre and stylistic diversity of vocal music, which enables the development of a concert program that reflects dramaturgical logic, emotional progression, and the performer's individual artistic qualities. Methodological recommendations are proposed regarding the optimal combination of various musical styles and genres, contributing to the professional versatility of the vocalist.

The project outlines principles that can be applied to create a cohesive and well-balanced concert program aimed at enhancing performance skills and expanding the artistic potential of the musician. The proposed approach holds practical value for young vocalists, educators, and accompanists, as it streamlines the process of repertoire selection and provides a sound artistic and aesthetic justification for constructing a concert repertoire.

Keywords: Vocalist; concert repertoire; artistic and aesthetic principles; musical dramaturgy; performance interpretation; repertoire selection; concert program; genre and stylistic diversity.

Актуальність теми дослідження.. Створення концертного репертуару вокаліста є одним із ключових аспектів професійної підготовки виконавця та формування його художньо-естетичного образу. Вибір творів, побудова програми, поєднання різних музичних жанрів і стилів визначають не лише виконавську майстерність, але й здатність артиста до самовираження, встановлення емоційного контакту з аудиторією та створення цілісного сценічного образу.

У сучасному музичному просторі процес формування концертного репертуару зазнає суттєвих трансформацій, зумовлених розвитком технологій, появою мультимедійних форматів, зміною естетичних пріоритетів слухачів, а також інтеграцією суміжних видів мистецтв у концертну практику. Поєднання академічних традицій вокального виконавства з інноваційними художньо-естетичними прийомами дозволяє створювати унікальні концертні програми, які відображають індивідуальність артиста та відповідають сучасним очікуванням публіки.

Таким чином, актуальність теми дослідження визначається необхідністю наукового осмислення принципів формування концертного репертуару, виявлення художньо-естетичних закономірностей та методичних підходів до побудови програм, що поєднують традиції та інновації у сценічному мистецтві.

Стан наукової розробленості теми.. Серед вітчизняних дослідників, які розглядали питання формування концертного репертуару та художньо-естетичних засад вокального виконавства, слід відзначити роботи І. Коваленко, Л. Дьячкової, Т. Чабан, що аналізували вибір творів та їх інтерпретацію як засіб формування індивідуального стилю виконавця. Автори підкреслюють значення синтезу вокального, акторського та режисерського компонентів у процесі побудови програми концерту.

Близькими за тематикою є дослідження Т. Петришиної, присвячені історії сольного вокального виконання в духовних концертах XVIII століття; С. А. Добронравової та В. В. Шевченко, які аналізували роль академічного вокалу у сучасному музичному середовищі; О. В. Соловйової (2020), що вивчала етапи

підготовки програми та формування сценічного образу; а також О. Глуханюк (2019)?, що досліджувала розвиток регіональних вокальних шкіл та традицій.

Аналіз наукових праць свідчить, що питання створення концертного репертуару вокаліста як самостійної проблеми досліджене недостатньо. Переважна більшість робіт зосереджена на широких аспектах вокального виконавства, історії вокалу та академічної підготовки.

Серед вітчизняних дослідників питання формування концертного репертуару та сольного вокального виконавства розглядали І. Коваленко [1], Л. Дьячкова [2], Т. Чабан [3], які аналізували жанр сольного концерту як простір формування індивідуального виконавського стилю та творчої інтерпретації музичного матеріалу. Вони підкреслюють важливість синтезу вокального, акторського та режисерського компонентів у сучасній сценічній діяльності вокаліста.

Окремо варто відзначити дослідження таких вітчизняних викладачів, як Любов Дорохіна [4], Людмила Шумська [5], Людмила Костенко [6] та Алла Хоменко [7]. Вони розглядали формування концертного репертуару як цілісний процес, що включає підбір творів відповідно до стилю виконавця, специфіки голосового апарату та естетичних орієнтирів сучасної аудиторії.

Серед зарубіжних досліджень відзначаються праці Andrew R. Foote (2020), Robert Chaffin (2018), Eva Stone-Barney (2025), які аналізують методики підготовки виконавців, композицію концертних програм, роль міждисциплінарних і мультимедійних елементів та когнітивні аспекти виконання. Ці дослідження підкреслюють актуальність інтеграції традицій та інновацій у створенні репертуару та формуванні сценічного образу.

Отже, проведений аналіз підтверджує недостатню наукову розробленість теми, актуальність дослідження та необхідність системного підходу до формування концертного репертуару вокаліста з урахуванням художньо-естетичних засад. Це стало підставою для вибору теми нашого магістерського творчого проєкту: **«Створення концертного репертуару вокаліста: художньо-естетичні засади».**

До програми концертного репертуару проєкту включені: арії, романси, народні пісні, популярні солоспіви, класичні та сучасні композиції, що демонструють різні музичні стилі та жанрові особливості. Програма розрахована на 30 хвилин і має логічну послідовність та цілісність, базується на створенні сценічних образів та поєднанні традиційних і інноваційних підходів (взаємодія музики, руху, світла, мультимедіа).

Об'єкт дослідження - концертно-виконавська діяльність вокаліста.

Предмет дослідження - художньо-естетичні засади формування та відбору концертного репертуару вокаліста.

Мета проєкту: Обґрунтувати та розробити концепцію створення концертного репертуару вокаліста на основі художньо-естетичних критеріїв, що забезпечують його цілісність, стилістичну вираженість та виконавську доцільність.

Завдання проєкту:

1. Проаналізувати науково-методичні та мистецтвознавчі джерела щодо підходів до формування вокального концертного репертуару.
2. Визначити художньо-естетичні принципи, що впливають на добір творів для концертної програми вокаліста.
3. Дослідити виконавські, стилістичні та жанрові особливості творів, що увійшли до концертної програми проєкту.
4. Розробити структуру та концепцію концертної програми, спираючись на визначені художньо-естетичні засади.
5. Обґрунтувати доцільність відібраних творів та їх відповідність творчим завданням вокаліста.

Методи дослідження. У дослідженні застосовано аналіз і синтез для опрацювання наукових джерел та виявлення теоретичних підходів до формування вокального репертуару. Використано порівняльно-історичний підхід для простеження розвитку принципів добору вокальних творів у різні періоди. Стилiстичний та жанровий аналіз дав змогу глибше розкрити художні особливості музичних творів, а інтерпретаційний аналіз допоміг визначити виконавські можливості та технічні вимоги до них. Узагальнення отриманих даних дозволило сформувавши цілісну концепцію репертуару, а практичний вокально-виконавський аналіз забезпечив апробацію обраних творів у реальній виконавській практиці.

Практичне значення роботи полягає у можливості застосування розроблених художньо-естетичних засад формування репертуару у концертній діяльності вокалістів. Отримані результати сприяють обґрунтованому добору творів для програм різного формату, удосконаленню виконавської підготовки студентів, формуванню індивідуального стилю молодого вокаліста. Матеріали дослідження можуть використовуватися у педагогічній практиці викладачів та концертмейстерів, а також у процесі створення концертних програм для конкурсів, академічних концертів та сольних виступів.

Апробація творчого проєкту здійснювалася через публікації, участь у науково-практичних конференціях та концертних виступах:

1. Стаття: Створення концертного репертуару вокаліста: художньо-естетичні засади, «Проблеми мистецької освіти та виконавства», випуск 15, (м.Ніжин,2025р.)

2. VII Всеукраїнська студентська науково-практична конференція «Мистецька освіта очима молодого науковця» (м. Ніжин 26 листопада, 2025р.)

3. Міжнародний вебінар для викладачів вокалу «Розвиток музичності, ритмічності, координації та синхронізації за допомогою body percussion на заняттях вокалу» (23 лютого 2025р.)

4. Обласна конференція викладачів мистецьких шкіл «Мистецька освіта в Україні: виклики та перспективи в реаліях сьогодення» (м. Чернігів, 21-22 листопада 2024р.)

5. XXXIX Всеукраїнська науково-практична конференція «Синтез мистецтв у сучасних соціальних процесах» (м. Чернігів, 20 лютого 2024р.)

Практичні виступи та конкурси:

1. Апробація творчих проєктів магістрів першого року навчання ОПП 025 «Музичне мистецтво. Вокально-хорове мистецтво»: концерт вокальної музики (м.Ніжин, 23 червня 2025р.)
2. Концертна апробація випускників магістратури зі спеціальності 025 «Музичне мистецтво» «Надішла весна прекрасна» авторський

проект професора Людмили Шумської «Ніжин-муз-фест-2025»
(5 березня 2025р.)

3. Концертна апробація випускників магістратури зі спеціальності 025 « Музичне мистецтво» до 220-річчя Ніжинської вищої школи « Вінок Кобзареві » авторський проект професора Людмили Шумської «Ніжин-муз-фест-2025» (26 березня 2025р.)
4. Концертна апробація випускників магістратури зі спеціальності 025 « Музичне мистецтво» «Звітний концерт» (17 грудня 2025р.)

Структура та обсяг роботи: теоретична частина складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, списку використаних джерел, додатків (сертифікати, дипломи, нотні зразки).

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ КОНЦЕРТНОГО РЕПЕРТУАРУ ВОКАЛІСТА

1.1 Поняття концертного репертуару та його роль у професійному становленні вокаліста.

Концертний репертуар вокаліста у сучасному вокальному мистецтві розглядається як цілісна система, що поєднує художні, технічні та сценічні аспекти виконавської діяльності. Його сутність полягає не лише в наборі творів, які виконавець готує для концертної практики, але й у здатності цього добору відобразити творчу індивідуальність артиста, його інтерпретаційні можливості та професійну компетентність [3]. У репертуарі відбивається взаємодія традиційних форм вокального мистецтва з інноваційними тенденціями, що активно впливають на сучасний концертний процес [12].

Концертний репертуар у сфері вокального мистецтва доцільно розглядати як структурований комплекс творів, який відображає індивідуальний виконавський стиль та художню концепцію співака. Науковий підхід передбачає розуміння репертуару не лише як технічно опанованого матеріалу, а як інструменту формування професійної ідентичності виконавця. У цьому контексті репертуар виконує комунікативну, естетичну та культурно-репрезентативну функції, забезпечуючи взаємодію між виконавцем і слухачами.

Жанрове різноманіття концертного вокального репертуару, що охоплює академічну, камерну, народну та сучасну вокальну музику, створює умови для розширення виконавських можливостей та розвитку інтерпретаційних підходів. Науково обґрунтованим видається твердження, що добір репертуару має враховувати не лише специфіку вокально-технічних завдань, а й змістову логіку, стильову узгодженість та концептуальну цілісність концертної програми. Таким чином, у системі вокального виконавства концертний репертуар постає важливим чинником професійного становлення, художнього самовираження та ефективної комунікації з аудиторією.

Сутність концертного репертуару охоплює декілька ключових вимірів. По-перше, художній вимір, який містить стильові характеристики творів, їх жанрову природу, емоційно-образний зміст та драматургію виконання. Добір творів визначає художній профіль виконавця, його творчу спеціалізацію та напрям розвитку вокальної техніки. По-друге, репертуар має професійно-методичний вимір, оскільки він сприяє розвитку технічних навичок, формуванню дикції, чистоти інтонації, тембрової гнучкості та володінню різними стильовими манерами. У цьому контексті особливо важливо, щоб репертуар відповідав рівню підготовки виконавця та поступово розширював спектр його можливостей [25].

Окремого значення набуває психологічний вимір репертуару, адже вдалий добір творів впливає на сценічну впевненість, здатність до емоційного розкриття та внутрішньої свободи під час виконання. Репертуар стає інструментом формування сценічної ідентичності вокаліста, що особливо актуально в умовах сучасної концертної діяльності, де вимагається комплексність артистичних якостей [8].

Функції концертного репертуару є різнобічними. Передусім це комунікативна функція, що забезпечує взаємодію між виконавцем і слухачем через художній текст музичного твору та його емоційно-образний зміст. Репертуар формує емоційну атмосферу концерту, визначає його настрій і художню концепцію. Другою ключовою функцією є пізнавальна, оскільки репертуар відображає історичні, стильові та національні традиції вокального мистецтва, сприяє розширенню культурних горизонтів слухачів .

Не менш важлива естетична функція, адже через художню якість творів формується естетичний смак як у виконавця, так і у публіки [4]. Репертуар сприяє знайомству з високохудожніми зразками вокального мистецтва, розкриває багатство музично-виражальних засобів різних епох і стилів. Значну роль відіграє також виховна функція, яка проявляється у впливі музичних творів на духовний та емоційно-ціннісний розвиток слухачів.

У структурі концертного репертуару вокаліста важливе місце посідають жанрові особливості. Репертуар охоплює різні жанри: арії з опер та оперет,

романси, камерно-вокальні цикли, народнопісенні обробки, духовні твори, сучасні солоспіви, твори естрадно-джазового напрямку тощо. Кожен із цих жанрів має власну специфіку вокально-технічних вимог, стилістики, драматургії виконання та характеру сценічної подачі [16]. Для вокаліста важливо формувати репертуар таким чином, щоб він був жанрово різноманітним, містив твори різної складності та відображав широту професійних можливостей виконавця.

Сучасні тенденції у формуванні концертного репертуару характеризуються прагненням до синтезу мистецтв, використанням мультимедійних технологій, появою нових жанрових форм та оновленням традиційних форматів концертного виступу. Це зумовлює необхідність поєднання класичного репертуару із сучасними композиціями, експериментальними формами вокального перформансу та інноваційними підходами до інтерпретації музичного матеріалу [6].

Таким чином, концертний репертуар вокаліста є складною багаторівневою системою, яка визначає художній, технічний і сценічний потенціал виконавця. Його сутність полягає у здатності відображати творчий образ артиста, функції — у забезпеченні комунікації, пізнання, естетичного впливу та професійного зростання, а жанрові особливості — у різноманітті форм вокального мистецтва, що становлять основу концертної діяльності вокаліста.

Концертний репертуар вокаліста у своїй сутності виконує роль своєрідного «художнього паспорта» виконавця, оскільки саме через систему обраних творів розкривається його індивідуальність, емоційна природа, рівень технічної підготовки та здатність до інтерпретації музичного тексту [15]. Репертуар формує творче обличчя артиста, окреслює його стильовий напрям, демонструє жанрові уподобання, а також визначає траєкторію подальшого професійного розвитку [2]. У сучасній концертній практиці репертуар, як правило, створюється із урахуванням багатьох чинників: вимог концертного майданчика, очікувань аудиторії, контексту події, тематичної спрямованості програми та індивідуального художнього задуму виконавця.

Зміст репертуару нерозривно пов'язаний із стилістичною різноманітністю вокального мистецтва. Вокаліст має не лише опанувати різні жанри, а й бути здатним до адекватної стилістичної інтерпретації — від барокової стриманості й чистоти лінії до романтичної емоційної експресії чи сучасних авангардних технік [10]. Жанрові особливості репертуару вимагають від виконавця високої гнучкості, здатності переходити між різними манерами співу, адаптувати вокальну техніку відповідно до художнього образу, музичного стилю та драматургії твору [19].

Художньо-естетична сутність репертуару проявляється у тесній взаємодії музичного матеріалу з виконавською інтерпретацією. Музичний твір набуває художньої повноцінності лише у виконанні, а отже, репертуар стає інструментом актуалізації естетичних цінностей, передання емоційного змісту та донесення композиторського задуму до слухача. Важливою складовою цього процесу є також власна творча інтенція вокаліста, його здатність до переосмислення та створення індивідуальної версії музичного образу [1]. Саме тому концертний репертуар не є статичним; він постійно оновлюється, розширюється, модифікується залежно від виконавського досвіду та розвитку художнього мислення вокаліста.

Функціональна структура репертуару охоплює також організаційно-драматургічний аспект. Репертуар формує композицію концертної програми, визначає її логіку, емоційний рельєф і динаміку розвитку [12]. Поступовий перехід від одного твору до іншого створює специфічну «сюжетну» лінію концерту, де кожний номер виконує певну роль — експозиційну, кульмінаційну або розв'язкову. Таким чином, репертуар виступає не лише набором музичних творів, а й структурованою драматургічною системою, що забезпечує цілісність художнього задуму концертного виступу.

Жанрова природа репертуару визначається спектром вокальних композицій, що історично склалися у концертному мистецтві. До них належать:

- оперні арії, які потребують розвиненої техніки, драматичного відчуття та акторської майстерності;
- романси й камерні вокальні твори, що вимагають інтимності, психологічної

глибини та філігранної роботи з текстом [5];

– народні пісні та їх обробки, які поєднують вокальну природність і стилістичну автентичність [17];

– духовна музика, що передбачає благородність тембру та стриманість емоційної подачі [20];

– сучасні солоспіви й експериментальні вокальні форми, у яких поєднуються театралізовані, мультимедійні та інноваційні прийоми [11].

Особливе значення у сучасному вокальному мистецтві має також тенденція до індивідуалізації концертного репертуару, коли програму формують відповідно до концепції конкретного концерту, його теми або художньої ідеї. Це може проявлятися у тематичних рециталах, програмах, присвячених одному композитору, етностилізованих концертах, вокально-поетичних синтезах тощо. Такий підхід підсилює роль репертуару як інструмента художнього висловлювання та персоналізації виконавського образу .

У контексті сучасних тенденцій концертний репертуар активно взаємодіє з новими форматами: мультимедійними інсталяціями, перформативними практиками, цифровими технологіями та інтерактивними формами подачі . Це розширює жанрові межі традиційного вокального виступу, створює нові можливості для сценічної виразності та стимулює трансформацію виконавського репертуару як відкритої системи, здатної до оновлення та інновацій.

Отже, концертний репертуар у вокальному мистецтві виступає фундаментальною основою професійної діяльності виконавця. Він поєднує художньо-естетичні, технічні, психологічні та драматургічні аспекти, виконує комунікативні, пізнавальні та естетичні функції, а його жанрова різноманітність забезпечує повноту художнього самовираження вокаліста [25]. Це робить репертуар не лише механізмом професійної підготовки, але й засобом творчої самореалізації та формування унікального виконавського стилю.

1.2.Художньо-естетичні засади добору творів до концертного репертуару

Формування концертного репертуару вокаліста ґрунтується на системі художньо-естетичних принципів, що забезпечують цілісність, змістовність і виразність концертної програми. Ці засади визначають як добір творів, так і логіку їх послідовності, стильову єдність та відповідність індивідуальним можливостям виконавця. Вони охоплюють змістову, емоційно-образну та технічно-виконавську сфери, формуючи концептуальне підґрунтя концертного виступу [3].

Передусім до художньо-естетичних засад належить принцип стилістичної автентичності, який передбачає добір творів відповідно до стильових норм певної епохи та авторської інтонаційної системи. Виконавець має враховувати характер музичного матеріалу, особливості мовлення, фразування, фактуру та жанрову природу твору, забезпечуючи наближеність інтерпретації до відповідної традиції. Стилiстична узгодженiсть сприяє цiлiсному художньому сприйняттю та пiдсилює вплив концертної програми на слухачiв [12].

Важливою засадою є образно-емоційна цілісність. У процесі добору творів враховується їх здатність створювати певну емоційну драматургію, розгортати художній сюжет або концепцію концерту. Програма може вибудовуватися за принципом контрасту, наростання емоційної напруги або тематичної єдності, що забезпечує логіку та внутрішню завершеність виступу. Художні образи репертуару повинні гармонійно поєднуватися з виконавським стилем вокаліста, розкриваючи його індивідуальність [9].

Однією з ключових художньо-естетичних засад є відповідність репертуару вокальним можливостям виконавця. Технічна складність, діапазон, складність фразування та темпоритмічна організація творів мають бути співмірні професійному рівню вокаліста, але водночас мотивувати його до розвитку. Такий принцип дає змогу уникнути перевантаження голосового апарату та забезпечує якісне художнє виконання.

Не менш важливою є естетична доцільність творів, яка полягає в їх відповідності загальному задуму концерту, аудиторії та контексту виконання. Репертуар має включати твори високої художньої цінності, що репрезентують кращі зразки вокального мистецтва, сприяють формуванню естетичного смаку слухачів і відповідають сучасним культурним тенденціям [21]. Естетична насиченість та концептуальна виваженість програми створюють можливість для глибшого занурення слухачів у музичний світ .

Особливе значення у формуванні концертного репертуару відіграє жанрово-стильове різноманіття. Включення творів різних жанрів — арій, романсів, народних пісень, камерно-вокальних циклів, сучасних композицій — створює багатовимірний концертний простір, що дозволяє повніше розкрити темброві та технічні характеристики голосу. Різноманітність збагачує програму та робить її привабливішою для широкої аудиторії [8].

Художньо-естетичні засади формування репертуару включають також принцип культурної репрезентативності, який передбачає відображення національних традицій, стилістичних напрямів та авторських індивідуальностей. Завдяки цьому концертний репертуар стає засобом презентації культурної спадщини та одночасно простором для інноваційних інтерпретацій .

Загалом художньо-естетичні засади забезпечують не лише високий мистецький рівень репертуару, а й формують творче обличчя виконавця, сприяють розвитку його інтерпретаційних навичок і створюють підґрунтя для ефективної взаємодії зі слухачською аудиторією.

Формування концертного репертуару вокаліста є складним багатовимірним процесом, що ґрунтується на поєднанні художніх, естетичних, психологічних і технічних чинників. У професійній практиці ці засади виступають своєрідними орієнтирами, які допомагають вибудовувати програму не лише якісно технічно, а й глибоку за змістом та емоційним наповненням [4].

Однією з провідних засад є естетичний принцип художньої досконалості, який орієнтує виконавця на включення до репертуару творів, що мають беззаперечну мистецьку цінність. Йдеться не лише про класичні зразки

вокальної літератури, а й про високохудожні твори сучасних композиторів, які відзначаються самобутністю інтонаційного мислення та новаторськими художніми рішеннями [22]. Таким чином забезпечується збереження традицій та водночас відкритість до модернізації вокального мистецтва.

Важливим є принцип інтонаційно-образної глибини, що передбачає добір творів, здатних передати складні емоційні стани, відтінки переживань, драматичні чи ліричні конфлікти. Такий підхід формує у виконавця вміння працювати з художнім змістом, розкривати психологічну природу музичного образу, впливати на слухача через тонкі смислові акценти [10]. Саме образна насиченість творів перетворює концерт з демонстрації техніки на емоційно значущий мистецький досвід.

До художньо-естетичних засад також належить драматургічна логіка побудови програми, тобто здатність об'єднати різні за характером твори у смислово взаємопов'язані розділи, які утворюють цілісну художню арку. Драматургія може вибудовуватися за принципами контрасту, кульмінаційного розвитку, циклічного повторення тем або ж тематичної єдності навколо спільної ідеї. Такий принцип допомагає слухачеві краще сприймати концерт, а виконавцеві — створювати логічну і сильну емоційну динаміку.

Не менш значущим є принцип вокально-технічної доцільності, який передбачає відповідність творів фізіологічним і технічним можливостям голосового апарату виконавця. Репертуар повинен поступово розвивати техніку — від вправного легато до складних колоратурних пасажів, від м'якої кантилени до драматичних кульмінацій [13]. Нехтування цим принципом може призвести до перенавантаження голосу та втрати художньої якості виконання.

До засад формування репертуару входить і принцип комунікативної адресності, який орієнтує виконавця на врахування особливостей аудиторії. Для академічних концертів доцільно включати твори класичної вокальної літератури, камерні композиції, вокальні цикли; для змішаних програм — поєднувати академічні й популярні жанри; для дитячої аудиторії — добирати доступні за змістом і яскраві за образністю твори. Врахування контексту виконання підсилює емоційну взаємодію між виконавцем і слухачем.

Також важливим є принцип культурної ідентичності, що передбачає включення до концертного репертуару творів національних композиторів, зокрема народних пісень у мистецьких обробках. Завдяки цьому вокаліст не лише репрезентує культурну спадщину свого народу, а й забезпечує її актуалізацію в сучасному мистецькому просторі [6]. Національна основа виконавства робить програму змістовнішою і впізнаваною.

Окреме місце займає принцип жанрово-стильової збалансованості, який передбачає гармонійне співіснування різних жанрів і стилів у межах однієї програми. Така різноманітність відкриває можливість для широкої демонстрації тембрових, технічних і виразних аспектів голосу, а також робить концерт цікавішим та доступнішим для слухачів з різним культурним досвідом. Правильно організоване жанрове поєднання формує естетично довершену програму.

Отже, художньо-естетичні засади формування концертного репертуару виступають методологічним фундаментом вокального виконавства, забезпечуючи високу мистецьку якість, глибину інтерпретації та емоційну силу концертного виступу. Вони дають змогу вокалісту створити програму, що є одночасно технічно досконалою, художньо переконливою та естетично насиченою.

ВИСНОВКИ ДО ПЕРШОГО РОЗДІЛУ

У першому розділі було з'ясовано теоретико-методологічні засади концертного репертуару у контексті вокального мистецтва, що дозволило встановити його сутність, структуру, жанрову специфіку та художньо-естетичні орієнтири. Проведений аналіз показав, що концертний репертуар є не просто добром вокальних творів, а цілісною системою, яка відображає професійну зрілість виконавця, рівень його інтерпретаційного мислення та здатність до художнього самовираження.

З'ясовано, що сутність концертного репертуару полягає у його функціональній багатшаровості: він виконує художню, комунікативну, освітню, емоційно-впливову та культурно-просвітницьку функції. Репертуар

водночас відображає традиції вокального мистецтва і сприяє їх оновленню, забезпечуючи спадкоємність між різними епохами та стилями.

Окреслено основні жанри концертного вокального виконавства — арія, романс, камерна мініатюра, вокальний цикл, народна пісня в академічній обробці, сучасні вокальні композиції. Їх жанрові особливості визначають характер інтерпретації, рівень технічної складності та художню драматургію концертної програми.

У розділі було визначено, що художньо-естетичні засади формування концертного репертуару охоплюють принципи стилістичної автентичності, культурної репрезентативності, емоційно-образної цілісності, технічної доцільності, комунікативної адресності та жанрово-стильового балансу. Саме ці принципи визначають мистецьку довершеність концертної програми та її відповідність творчим можливостям виконавця.

Таким чином, перший розділ дозволив ґрунтовно окреслити теоретичні основи роботи з концертним репертуаром, визначити фактори, що впливають на його формування та інтерпретацію, і створити концептуальне підґрунтя для подальшого дослідження особливостей формування та реалізації концертних програм у вокальному мистецтві.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІТИЧНІ НАРИСИ ВОКАЛЬНИХ ТВОРІВ КОНЦЕРТНОЇ ПРОГРАМИ

2.1 Аналіз арії Дідони з опери «Dido and Aeneas» (Генрі Перселл)

Арія Дідони є одним із найвиразніших зразків барокової вокальної ліричної трагедії, тому вона найповніше розкривається у виконанні лірико-драматичного сопрано або мецо-сопрано з глибоким, насиченим тембром і здатністю до рівної, плавної кантилені. Важливою вимогою до виконавця є вміння працювати з довгими фразами, витримувати стриману, але наповнену емоцією динаміку та зберігати стиль барокової манери — стриманість, рівновагу, благородство у звуковеденні. Твір не потребує надмірної віртуозності, натомість вимагає глибокого внутрішнього переживання, тому підходить для вокалістів зі сформованою артистичною зрілістю.

У концертних програмах цю арію варто включати до академічних вечорів барокової музики, камерних концертів, звітних програм вокальних студентів старших курсів, конкурсних виступів, де важлива інтерпретація емоційної драматургії. Також арія добре вписується у меморіальні концерти, духовні програми, оскільки її атмосфера пронизана трагічною скорботою та благородним смиренням.

Коротка довідка

Композитор: Генрі Перселл (1659–1695).

Лібрето: Наум Тейт, за мотивами «Енеїди» Вергілія.

Рік створення: 1689.

Жанр: англійська барокова опера.

Арія: фінальна сцена опери – «Dido's Lament» («When I am laid in earth»).

Тип: сольна арія-ламант (плач) з остинатним басом.

Літературно-драматичний зміст

Сюжет: після від'їзду Енея Дідона не витримує розлуки й вирішує померти.

Арія є її прощанням із життям і проханням не забувати про неї.

Текст англійською:

When I am laid in earth,

May my wrongs create no trouble in thy breast;

Remember me, but ah! forget my fate.

Основна ідея: покірність долі, благородна скорбота, любов без докору.

Образ героїні: велична навіть у смерті, сповнена гідності й ніжності.

Музично-теоретичний аналіз

Форма: арія на бас-остинато (варіаційна форма на постійно повторюваній темі басу).

Структура: інструментальний вступ – вокальна частина – коротка кода.

Лад: g-moll або d-moll.

Бас-остинато: низхідна хроматична лінія (символ скорботи).

Гармонія: послідовність хроматичних акордів з відчуттям занепаду.

Мелодика: плавна, з секундовими кроками, кульмінація на словах «Remember me».

Темп: Largo, повільний, скорботний.

Розмір: 3/2, ритм плавний, статичний.

Фактура: гомофонна; голос + basso continuo (струнні, чембало, орган).

Виконавський аналіз

Тип голосу: мецо-сопрано або сопрано.

Діапазон: d¹ – g², тесситура середня.

Тембр: теплий, густий, без форсування.

Динаміка: piano – mezzopiano – pianissimo; поступове згасання у фіналі.

Фразування: широкі, довгі фрази legato.

Кульмінація: слова «Remember me» – найвищий емоційний і звуковий пік.

Характер: благородна скорбота, спокій, гідність без розпачу.

Виконавське завдання: передати внутрішній біль через стриману виразність.

Методичні поради

Мета: розвиток дихання, legato, чистоти інтонації, уміння передавати глибокі емоції без надмірності.

Рекомендовані вправи:

- дихання на довгу фразу (8–10 секунд);
- хроматичні гами вниз для відчуття остинато;
- повільне інтонування legato на одній голосній.

Порада: вивчити текст англійською з точним розумінням змісту кожного слова.

Узагальнення

Арія Дідони – вершина англійського вокального бароко.

Вона поєднує простоту форми з глибиною почуття.

Повторюваний спад басу символізує згасання життя, а мелодія – ніжність і прощення.

Це не лише пісня про смерть, а гімн любові, яка сильніша за страждання і забуття.

2.2 Аналіз вокального твору «Стояла я і слухала весну»

Цей твір є яскравим прикладом української камерної лірики, що вимагає від виконавця чистого, світлого тембру та природної кантилени. Найкраще він звучить у виконанні лірико-колоратурного сопрано або ліричного сопрано, здатного до легкого, повітряного звучання, яке передає атмосферу весняного оновлення. Твір потребує тонкого фразування, м'якого дихання, гнучкого динамічного малюнку й особливої чутливості до поетичного слова.

У концертних програмах пісня добре розкриває себе у вечорах української камерної музики, поетично-музичних композиціях, тематичних концертах, присвячених природі, весні, жіночій ліриці. Також її часто включають до академічних звітних концертів, оскільки вона дозволяє продемонструвати музичність та інтонаційну чистоту молодих вокалістів.

Коротка довідка

Автор слів: Леся Українка.

Автор музики: Кирило Стеценко.

Жанр: камерна вокальна мініатюра (романс).

Тема: духовне пробудження, єдність людини з природою, весняне оновлення.

Характер: ліричний, споглядальний, світлий, інтимний.

Поетико-образний аналіз

Провідний образ – весна як символ радості, життя, гармонії.

Лірична героїня – людина, яка слухає природу серцем, відчуває її красу і силу.

Мотив: слухання весни, внутрішнє єднання з природою, відродження душі.

Художні засоби: уособлення, епітети, метафори, повтори, алітерації.

Настрій: ніжний, ліричний, світло-медитативний.

Музично-теоретичний аналіз

Форма: тричастинна (А–В–А'), з поступовим наростанням і згасанням емоцій.

Лад: мажорний (часто G або F-dur), з короткими відхиленнями у мінор.

Гармонія: діатонічна, прозора, I–IV–V–I, з м'якими кадансами.

Мелодика: плавна, кантиленна, з терцієвими й секундовими ходами, наближена до народнопісенної інтонації.

Ритм: розмір 3/4, темп Andante, плавний, «вальсовий» плин.

Фактура: гомофонно-гармонічна; акомпанемент підтримує мелодію легкими арпеджіо або акордами.

Виконавський аналіз

Тип голосу: сопрано або мецо-сопрано (для чоловічих голосів – адаптація вниз).

Характер виконання: м'який, світлий, без форсування звуку.

Темп: Andante, спокійно і ніжно.

Динаміка: від piano до mezzoforte, з природними хвилями фраз.

Артикуляція: плавна, співуча, голосні округлі, приголосні м'які.

Фразування: довгі музичні лінії, кожна – «на одному подиху».

Виконавська ідея: передати відчуття слухання природи, гармонії та весняного оновлення.

Методичні поради

Мета: виховати відчуття кантিলени, інтонаційної чистоти та емоційної виразності.

Рекомендовані вправи:

- дихальні вправи на довгу фразу;
- legato-інтонування голосних;
- робота над динамічними арками.

Твір придатний для навчального репертуару молодших і середніх класів вокалу.

Узагальнення

Пісня «Стояла я і слухала весну» – це поетично-музична перлина української вокальної лірики.

У ній злиті в єдине ціле музика, слово і природа.

Музика Стеценка тонко відтворює поетичний настрій Лесі Українки, передаючи духовну чистоту, лагідність і красу весняного пробудження

2.3 Музичний аналіз твору «Caro mio ben»

Цей твір є класичним навчальним зразком італійського bel canto та тому має універсальний характер. Його можуть виконувати сопрано, мецо-сопрано, тенори та баритони, оскільки діапазон зручний для більшості голосів, а мелодичний рух дозволяє адаптувати твір до індивідуальних особливостей вокаліста. «Caro mio ben» розвиває навички рівної кантিলени, правильного дихання, інтонаційної чистоти та класичного стилю.

У репертуарі концерту твір часто функціонує як навчальна концертна арія, доречна у студентських академічних концертах, іспитах, конкурсах початкового та середнього рівня. У більш професійних програмах він може

звучати як приклад класичної європейської вокальної мініатюри — у камерних вечорах, історичних музичних програмах та сольних виступах молодих вокалістів.

Загальні відомості

Назва твору: *Caro mio ben*

Автор: Джузеппе Джордані (Giuseppe Giordani, 1751–1798)

Жанр: камерна арія (канцонета)

Мова: італійська

Тип голосу: середній голос (сопрано, мецо-сопрано або тенор)

Тональність: F-dur

Розмір: 3/4

Темп: Andante або Larghetto

Характер: ніжний, ліричний, сповнений щирого почуття любові та туги.

Літературний зміст

Caro mio ben, credimi almen, senza di te languisce il cor.

Il tuo fedel sospira ognor; cessa, crudel, tanto rigor!

Переклад:

Мій любий, повір мені хоч тепер, без тебе моє серце тужить і в'яне.

Твій вірний завжди зітхає; припини, жорстокий, таку суворість!

Основні почуття — любов, туга, благання, ніжність.

Форма

Твір має просту двочастинну форму (А–В або АВА):

- А — основна тема, спокійна, мелодійна, з довгими легато-фразами.
- В — контрастний епізод, емоційніший, з гармонічними переходами.
- А — повернення початкової мелодії з варіаційною прикрасою.

Мелодія

Плавна, співуча, у стилі *bel canto*.

- Переважає секундовий рух, фрази природні, легко дихаються.
- Часто трапляються аподжіатури, кантилена головна риса.

Гармонія

Основні функції: тоніка (T), субдомінанта (S), домінанта (D).

- Типові для класицизму звороти: T–S–D–T.
- Є легкі модуляції у C-dur, гармонія проста, але виразна.

Ритм і метр

Розмір 3/4 — м'яке коливання, ніби ритм серця.

- Рівний ритм, без різких акцентів.
- Використання *ritardando*, *fermata*, *rubato* для емоційності.

Динаміка і виразність

Основна динаміка: p – mf – cresc. – dim. – p.

- Контраст створюється через зміну тембру, дихання.
- Арія звучить щиро, інтимно, м'яко, без театральності.

Виконавські особливості

Потрібне чисте інтонування і контроль дихання.

- Мінімум вібрато, природний теплий звук.
- Важливе легато, резонанс, емоційність без надриву.

Висновок

«Caro mio ben» — зразок класичної італійської арії, що поєднує простоту форми, чистоту мелодії та глибину почуття.

Вона навчає головного в мистецтві співу — виражати щирі емоції через красу звучання.

2.4 Аналіз арії «Так все началось» (з опери «Ruy Blas», Філіппо Маркетті)

Арія вимагає від виконавця потужного, наповненого тембру, драматичного піднесення та здатності до володіння великим звуковим простором, тому найбільш природно звучить у виконанні героїко-ліричного тенора. Цей твір є технічно складним: він потребує широкого динамічного діапазону, емоційного напруження, сили верхніх нот і переконливої акторської

гри. Вокаліст має вміти поєднувати драматизм і ліричність, що характерно для італійської романтичної опери.

Арія добре підходить для професійних концертів, дипломних програм, конкурсних виступів, тематичних вечорів, присвячених романтичній опері. У масштабних концертах вона може бути кульмінаційним номером, що підкреслює технічну й артистичну майстерність виконавця.

Коротка довідка

Композитор: Філіппо Маркетті (1831–1902).

Опера: «Ruy Blas» (прем'єра — 1869, театр La Scala, Мілан).

Лібрето: Карло д'Орме за драмою Віктора Гюго.

Арія: «Così tutto ebbe inizio» («Так все почалося»).

Жанр: оперна арія-сповідь (dramma lirico).

Тип: двочастинна арія — cavatina і cabaletta.

Літературно-драматичний зміст

Контекст: головний герой Руй Блас згадує, як почалася його трагедія — любов до королеви, що привела його до загибелі.

Ідея: зіткнення чистоти почуття з жорстокістю світу.

Образ: мужній, чесний герой, який усвідомлює, що став жертвою долі, але не втрачає гідності.

Настрій: від ліричного спогаду до драматичного розпачу.

Музично-теоретичний аналіз

Форма: двочастинна (cavatina — cabaletta).

1. Cavatina — Andante sostenuto: сповідальна, лірична, кантиленна.

2. Cabaletta — Allegro agitato: емоційна, пристрасна, з драматичним розвитком.

Лад: мінор (a-moll або g-moll), гармонічний мінор з модуляціями.

Гармонія: насичена домінантовими септакордами, хроматизмами, виразними кадансами.

Мелодика: широка кантилена у першій частині, великі стрибки й акценти в другій.

Ритм: контраст плавності та енергії; cabaletta — ритмічно гостра, імпульсивна.

Фактура: оркестрова, насичена, з tremolo у струнних і духовими акцентами.

Виконавський аналіз

Тип голосу: лірико-драматичний тенор або баритон.

Діапазон: a – b².

Тесситура: середньо-висока.

Тембр: насичений, мужній, драматичний.

Темп: перша частина — *Andante sostenuto*, друга — *Allegro agitato*.

Динаміка: широкий діапазон від piano до forte-fortissimo.

Фразування: *cavatina* — плавні дуги; *cabaletta* — рішучі, коротші фрази.

Артикуляція: чітка, емоційно забарвлена; італійська дикція ясна й точна.

Кульмінація: верхні ноти *cabaletta* — вершина емоційного вибуху.

Виконавська ідея: показати шлях від тихого болю до вибуху пристрасті.

Методичні поради

Мета: розвиток драматичного дихання, контролю динаміки й емоційного насичення.

Рекомендовані вправи:

– на legato й дихання (8–10 секунд на фразу);

– на переходи між регістрами;

– на точність інтонації у великих стрибках.

Порада: не форсувати звук — головне передати емоційний сенс, а не гучність.

Узагальнення

Арія «Так все почалося» — яскравий зразок італійського романтизму.

Маркетті поєднує ліричність і героїзм, індивідуальну сповідь і загальнолюдську трагедію.

Музика веде слухача від ніжного спогаду до кульмінаційного вибуху і прийняття долі.

Це монолог серця, у якому звучить гідність і любов, сильніші за страждання.

2.5 Музичний аналіз твору «Ой де ти їдеш?» (обробка С. Павлюченка)

Ця народна пісня в обробці Павлюченка передбачає природність, щирість та емоційну відкритість. Її можуть виконувати мецо-сопрано, баритони та тенори, оскільки твір дозволяє варіювати тональність відповідно до типу голосу. Особливістю виконання є потреба поєднувати академічну вокальну техніку з елементами народної манери — характерною дикцією, м'яким підголосковим звучанням та виразністю інтонацій.

У репертуарі вокаліста цей твір доцільний для концертів народної музики, етнографічних вечорів, молодіжних патріотичних заходів, фольклорних фестивалів. У камерних програмах він може виконувати функцію яскравого національного акценту, що підкреслює українську ідентичність виконавця.

Загальні відомості

Назва: «Ой де ти їдеш?»

Походження: українська народна пісня

Обробка: Сергій Павлюченко

Жанр: лірична народна пісня (обробка для хору або вокального ансамблю)

Тип: побутова любовна пісня

Тональність: G-dur (у більшості партитур)

Розмір: 2/4 або 4/4

Темп: Andante moderato

Характер: спокійно-ліричний, з відтінком суму і ніжності.

Текст і зміст

Текст пісні має діалогічну форму — розмова між юнаком і дівчиною.

Вона відображає тему прощання або розлуки закоханих перед дорогою.

Основні почуття: вірність, туга, любов.

Приблизний зміст:

«Ой де ти їдеш, мій миленький, де коні пасеш?

Я тебе, милий, із серця не зітру, як би не ждеш.»

Образність типова для українського фольклору: коні — символ дороги, а мотив розлуки — ознака смутку й невизначеності.

Музична форма

Форма: проста тричастинна (А–В–А).

- А — основна тема, ніжна й плавна, запитання дівчини.
- В — контрастна частина, емоційніша, гармонічно насичена.
- А — повернення початкової теми з тихим завершенням (*diminuendo*).

Мелодика

Мелодія народно-пісенного типу, діатонічна, рух переважно по ступенях гами.

- Часто зустрічаються секундові та терцієві ходи, хвилеподібні лінії.
- Мелізми та короткі прикраси додають народного колориту.
- Кінці фраз завершуються спадом — відчуття смиренного суму.

Гармонія

Гармонічна мова близька до народного мінору з елементами модальності.

- Основні функції: Т – S – D – Т.
- У Павлюченка — легкі хроматизми, паралельні терції, субмедіантові переходи.
- Часто застосована підголоскова поліфонія.

Ритм і метр

Розмір 2/4 або 4/4, що створює плавний, колисковий рух.

- Ритм природний, наголоси відповідають мовленнєвій інтонації.
- Синкопи і легато підкреслюють протяжність мелодії.

Динаміка та тембровість

Основний розвиток: p – mf – f – dim – p.

- Кульмінація — невелике посилення у середині твору.

- Тембр — м'який, теплий, без надмірного вібрато.
- Звучання поєднує народну щирість і академічну чистоту.

Виконавські особливості

Потрібне плавне легато, точне інтонування, м'яке дихання.

- Артикуляція — природна, мовленнєва.
- Важливо передати ніжність і внутрішню тепліну, не драматизм.

Висновок: «Ой де ти їдеш?» в обробці С. Павлюченка — приклад сучасного осмислення народної лірики.

Композитор зберіг автентичність мелодії, збагачуючи її гармонією та динамічною виразністю.

Твір відзначається теплом, кантиленністю та глибиною народного почуття, тому входить до репертуару хорів та вокальних ансамблів.

2.6 Музичний аналіз пісні «Тюльпани» з оперети «Гість із Відня»

Ця оперетна пісня вимагає легкого, блискучого звучання та артистичної свободи, тому найбільш органічно вона звучить у виконанні лірико-колоратурного сопрано або юного ліричного сопрано. Важливими є вміння передавати танцювальність, легкість, граційність фрази, а також добре володіти сценічним образом, адже оперета поєднує вокал і акторську гру. У концертах твір чудово вписується до вечорів оперети, святкових концертів, театралізованих програм, а також сольних виступів, де необхідно продемонструвати артистизм і вокальну мобільність. «Тюльпани» створюють яскравий, позитивний настрій і можуть бути акцентним номером концертної програми.

Загальні відомості

Назва: «Ой де ти їдеш?»

Походження: українська народна пісня

Обробка: Сергій Павлюченко

Жанр: лірична народна пісня (обробка для хору або вокального ансамблю)

Тип: побутова любовна пісня

Тональність: G-dur (у більшості партитур)

Розмір: 2/4 або 4/4

Темп: Andante moderato

Характер: спокійно-ліричний, з відтінком суму і ніжності.

Текст і зміст

Текст пісні має діалогічну форму — розмова між юнаком і дівчиною.

Вона відображає тему прощання або розлуки закоханих перед дорогою.

Основні почуття: вірність, туга, любов.

Приблизний зміст:

«Ой де ти їдеш, мій миленький, де коні пасеш?

Я тебе, милий, із серця не зітру, як би не ждеш.»

Образність типова для українського фольклору: коні — символ дороги, а мотив розлуки — ознака смутку й невизначеності.

Музична форма

Форма: проста тричастинна (А–В–А).

- А — основна тема, ніжна й плавна, запитання дівчини.
- В — контрастна частина, емоційніша, гармонічно насичена.
- А — повернення початкової теми з тихим завершенням (*diminuendo*).

Мелодика

- Мелодія народно-пісенного типу, діатонічна, рух переважно по ступенях гами.
- Часто зустрічаються секундові та терцієві ходи, хвилеподібні лінії.
- Мелізми та короткі прикраси додають народного колориту.
- Кінці фраз завершуються спадом — відчуття смиренного суму.

Гармонія

- Гармонічна мова близька до народного мінору з елементами модальності.
- Основні функції: Т – S – D – Т.
- У Павлюченка — легкі хроматизми, паралельні терції, субмедіантові

переходи.

- Часто застосована підголоскова поліфонія.

Ритм і метр

- Розмір 2/4 або 4/4, що створює плавний, колисковий рух.
- Ритм природний, наголоси відповідають мовленнєвій інтонації.
- Синкопи і легато підкреслюють протяжність мелодії.

Динаміка та тембровість

- Основний розвиток: $p - mf - f - dim - p$.
- Кульмінація — невелике посилення у середині твору.
- Тембр — м'який, теплий, без надмірного вібрато.
- Звучання поєднує народну щирість і академічну чистоту.

Виконавські особливості

- Потрібне плавне легато, точне інтонування, м'яке дихання.
- Артикуляція — природна, мовленнєва.
- Важливо передати ніжність і внутрішню тепліну, не драматизм.

Висновок: «Ой де ти їдеш?» в обробці С. Павлюченка — приклад сучасного осмислення народної лірики.

Композитор зберіг автентичність мелодії, збагачуючи її гармонією та динамічною виразністю.

Твір відзначається теплом, кантиленністю та глибиною народного почуття, тому входить до репертуару хорів та вокальних ансамблів.

2.7. Аналіз вокального твору «Мальви» Володимира Івасюка

Пісня Івасюка потребує глибокого емоційного переживання та щирості, характерної для української естрадно-академічної манери. Найкраще її виконують ліричні сопрано та мецо-сопрано, які мають теплий, округлий тембр і здатність до плавної кантилени. Твір вимагає не лише вокальної майстерності, але й уміння передати зміст і драматизм тексту, що підсилює емоційний вплив на слухача.

У концертних програмах «Мальви» доречні у патріотичних заходах, вечорах пам'яті, концертах української пісні, камерних сольних програмах, присвячених творчості Івасюка. Твір часто стає кульмінацією концерту, оскільки має глибоке емоційне навантаження й торкається широкої аудиторії.

Коротка довідка

Автор музики й слів: Володимир Івасюк.

Жанр: естрадна лірична пісня з елементами балади.

Тема: материнська любов, пам'ять, синівський обов'язок, дорога та розлука як метафори випробування.

Місце у творчості: одна з найвідоміших ліричних пісень поруч із «Червоною рутою» та «Водограєм».

Поетико-образний аналіз

Провідний образ — мальви, символ дому, родинного кореня й чекання матері.

Ліричний герой — син, який вирушає в дорогу, але серцем залишається біля матері.

Композиція тексту: строфічна, з рефреном, який закріплює головну думку.

Художні засоби: метафори дороги, світла, саду; епітети «тихий», «домашній»; контраст «шум світу» — «тиша дому».

Музично-теоретичний аналіз

Форма: куплетно-рефренна (інтро – куплет – приспів – куплет – приспів – кода).

Лад: мінорний, з переходами до мажору у приспіві.

Гармонія: типові звороти і–VI–VII–і, каданси IV–і та V–і.

Мелодика: кантиленна, плавна, з терцієвими кроками; стрибки на кульмінаційних словах.

Ритм: помірний 4/4; плавний рух, помірний темп (Andante).

Фактура: акомпанемент — арпеджіо або акорди середньої щільності.

Динаміка: поступове наростання від *p* до *f* у приспіві, згасання в кінці.

Виконавський аналіз

Тип голосу: сопрано, мецо або тенор; комфортна теситура середня.

Темп: *Andante moderato*, характер — щирий, теплий.

Дихання: фразове, узгоджене зі змістом тексту.

Дикція: м'яка, виразна, з акцентом на словах «мальви», «мати», «додому».

Динаміка: хвилеподібна, природна; кульмінація — у приспіві.

Методичні поради

Використати пісню на уроках вокалу для розвитку кантилени й художнього мислення.

Вправи: легатне інтонування, робота над фразою та динамікою.

Мета: показати зв'язок між музикою та словом, виховати емоційно-образне мислення виконавця.

Узагальнення

Пісня «Мальви» — це ліричний символ материнського дому, пам'яті й духовного кореня людини.

Музика Івасюка поєднує глибину почуттів із простою, але надзвичайно виразною мелодією.

Образ мальв — як заклик не забувати, звідки ти родом, і завжди повертатися серцем додому.

ВИСНОВКИ ДО ДРУГОГО РОЗДІЛУ

У другому розділі було здійснено комплексний аналіз концертного репертуару творчого проєкту, розглянуто його художньо-виразові особливості, драматургічну логіку, стильову різноманітність та інтерпретаційні можливості виконавця. Дослідження продемонструвало, що процес формування індивідуальної концертної програми ґрунтується на поєднанні традиційних принципів академічного вокального мистецтва та інноваційних підходів до сценічного втілення музичного матеріалу.

Проведений аналіз підтвердив, що кожен твір програми володіє власною художньою специфікою, яка визначає характер вокально-технічних завдань, стилістичну манеру виконання, емоційно-образний зміст та сценічну

реалізацію. Виявлено, що репертуар творчого проєкту об'єднує різні жанрові пласти — арії, романси, народнопісенні зразки, сучасні солоспіви, — що забезпечує багатовимірність виконавського самовираження та дозволяє продемонструвати широку палітру вокальних засобів.

З'ясовано, що художньо-естетичний аналіз творів дає змогу встановити внутрішню логіку програми: вона вибудовується на основі динамічного контрасту, образної трансформації, стилістичного чергування та поступового нарощування драматургічної напруги. Такий підхід забезпечує цілісність і завершеність концертного виступу, сприяє формуванню емоційного зв'язку між виконавцем і аудиторією.

Особливу увагу приділено інноваційним аспектам інтерпретації репертуару — використанню мультимедійних засобів, пластично-виражальних компонентів, оновлених підходів до сценічної комунікації, а також елементів акторської майстерності. Ці методи дозволяють адаптувати традиційні твори до сучасного культурного контексту, посилюють емоційний вплив виконання та створюють ефект інтерактивності між концертним простором і слухачем.

Узагальнення результатів аналізу дає підстави стверджувати, що концертний репертуар творчого проєкту є збалансованим, художньо виваженим і методологічно обґрунтованим. Він відповідає принципам сучасної виконавської практики, зберігаючи спадкоємність традицій та водночас інтегруючи нові творчі рішення. Усе це забезпечує високий потенціал для реалізації індивідуальної сценічної концепції виконавця та формування повноцінного сольного виступу як мистецького явища.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У процесі виконання магістерського творчого проєкту «Створення концертного репертуару вокаліста: художньо-естетичні засади» було здійснено комплексне дослідження теоретичних, методологічних та практичних аспектів формування концертної програми вокаліста в умовах сучасного музичного простору. Робота дозволила глибоко проаналізувати природу концертного репертуару, визначити його функції, жанрову специфіку та окреслити сучасні тенденції у виконавській та репертуарній політиці вокалістів.

У першому розділі проєкту було проаналізовано сутність концертного репертуару як жанрової форми вокального мистецтва. Дослідження показало, що репертуар є не лише сукупністю музичних творів, а цілісною художньою системою, яка включає смислову, драматургічну, стильову та емоційну складові. Визначено ключові функції програми — комунікативну, естетичну, представницьку, навчально-виховну та інтерпретаційно-виразову. Поглиблений теоретичний аналіз підтвердив, що формування репертуару є комплексним творчим процесом, який відображає індивідуальність виконавця, рівень його підготовки, художні орієнтири та сценічну концепцію.

Особливу увагу приділено художньо-естетичним засадам добору творів. Установлено, що сучасна репертуарна політика вокаліста базується на поєднанні принципів стилістичної відповідності, драматургічної цілісності, технічної збалансованості, жанрової різноманітності та емоційної контрастності. Важливою складовою художнього відбору є також урахування культурного контексту, національних традицій та індивідуальної інтерпретативної концепції виконавця.

У другому розділі проведено детальний аналіз творів концертної програми, що увійшли до творчого проєкту. Виявлено, що кожен обраний твір виконує певну художню функцію та сприяє розкриттю різних сторін виконавської майстерності: вокально-технічної, інтонаційно-образної, стилістичної, драматургічної й сценічної. Розглянуто характерні особливості інтерпретації кожного з творів, їх виконавські труднощі, художні домінанти та можливості сценічного втілення.

Проект довів важливість інноваційних підходів до підбору та інтерпретації концертного матеріалу. Показано, що поєднання традиційних вокально-виконавських засад із сучасними формами сценічної подачі — мультимедійними ефектами, елементами театралізації, пластично-виражальними прийомами та оновленими моделями комунікації — суттєво підвищує художню виразність та актуальність виступу. Виконавська інтерпретація набуває багатовимірності та здатна відповідати запитам сучасної культурної аудиторії.

Практична частина роботи підтвердила, що створена концертна програма має логічно вибудовану драматургію, жанрову різноплановість, художню завершеність і здатність реалізовувати поставлену концепцію сценічного образу. Вона поєднує академічні традиції вокального мистецтва та сучасні творчі рішення, що робить її репрезентативною для концертної практики вокаліста XXI століття.

Узагальнюючи результати дослідження, можна стверджувати, що поставлена мета досягнута, а всі завдання — виконані. Робота має наукове, методичне та практичне значення: її положення можуть бути використані у підготовці студентів-вокалістів, у викладацькій діяльності, у розробці концертних програм і в подальших музикознавчих дослідженнях, присвячених проблемам вокального виконавства, інтерпретації та сценічної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Авдієвський, А. Світ українського хорового мистецтва. — Київ: Музична Україна, 2011.
2. Антонович, М. Українська вокальна школа: традиції та новації. — Львів: Сполом, 2018.
3. Бондаренко, О. Формування сценічної майстерності вокаліста: навч. посіб. — Київ: НМАУ, 2019.
4. Бурдейний, В. Теорія і методика музичного виконавства. — Тернопіль: Астон, 2020.
5. Гаврилук, Л. Вокальний аналіз музичних творів: методичні засади. — Київ: Ліра-К, 2017.
6. Гуменюк, Г. Інтерпретація вокальних творів у сучасній педагогіці: монографія. — Харків: Основа, 2021.
7. Дяченко, Н. Художні принципи формування академічного вокального репертуару. — Запоріжжя: ЗНУ, 2022.
8. Жигалов, С. Музично-виконавська інтерпретація: теорія і практика. — Київ: Музична Україна, 2015.
9. Клименко, І. Вокальне мистецтво: історія, теорія, практика. — Дніпро: Ліра, 2019.
10. Колос, А. Методика роботи над вокальним твором. — Одеса: Астропринт, 2016.
11. Литвин, О. Концертмейстерська майстерність у вокальному мистецтві. — Київ: НМАУ, 2018.
12. Марченко, Т. Жанрово-стильова специфіка вокального мистецтва. — Львів: Вид-во ЛНУ, 2020.
13. Мельник, Р. Українська музична культура XX–XXI ст.: навч. посіб. — Київ: Академвидав, 2014.
14. Михайлов, С. Психологія музичного виконавства. — Харків: Право, 2013.
15. Назаренко, О. Сценічний образ вокаліста: методологія створення. — Одеса: Печатний дім, 2021.

16. Олендаренко, В. Музичний стиль і художня інтерпретація. — Київ: КНУКіМ, 2019.

17. Пономаренко, Л. Вокальна педагогіка: сучасні тенденції розвитку. — Львів: Сполом, 2021.

Зарубіжні джерела:

18. Berry, R. *The Art of Singing*. — New York: Oxford University Press, 2008.

19. Bozeman, K. *Practical Vocal Acoustics*. — Chicago: Inside View Press, 2013.

20. Callaghan, J. *Singing and Voice Science*. — San Diego: Plural Publishing, 2014.

21. Miller, R. *The Structure of Singing: System and Art in Vocal Technique*. — New York: Schirmer Books, 1996.

22. Stark, J. *Bel Canto: A History of Vocal Pedagogy*. — Cambridge: Cambridge University Press, 2003.

23. Sundberg, J. *The Science of the Singing Voice*. — Illinois: Northern Illinois University Press, 1987.

24. Ware, C. *Basics of Vocal Pedagogy*. — New York: McGraw-Hill, 1998.

25. Williams, C. *Musical Interpretation and Performance*. — London: Routledge, 2000.

Сертифікат

засвідчує, що:

Луценко Вікторія Юріївна

була слухачем обласної конференції викладачів мистецьких шкіл

«Мистецька освіта в Україні: виклики та перспективи в реаліях сьогодення»

Секція академічний спів

Голова обласного методичного об'єднання
викладачів закладів
мистецької освіти

Володимир СУХОВЕРСЬКИЙ

К-24 № 02214917/0811

м. Чернівці, 21 - 22 листопада 2024 р.

Організатори: культурно-освітній центр "Фаворит Фест"

MBB - 040

СЕРТИФІКАТ

підвищення кваліфікації для викладачів,
тривалість заходу
6 годин/0.2 кредити ЕКТС Код 2010 Квед 85,59
отримує

**Луценко Вікторіївна
Юріївна**

**Ніжинський державний університет імені
Миколи Гоголя**

**як слухач та учасник дистанційного
міжнародного вебінару для викладачів вокалу**

**Тема: Розвиток музичності, ритмічності,
координації та синхронізації за допомогою body
percussion на заняттях з вокалу**

Спікер: Наталія Іванова

Набуті компетентності:

- 1.Слухачі ознайомились, прослухали та побачили педагогічний досвід в Чехії: body percussion на заняттях з вокалу.
- 2.Навчились прийомам з використанням body percussion на заняттях з вокалу.
- 3.Освоїли методи та організацію колективного музикування за допомогою body percussion.

Директор культурно-освітнього центру
"Фаворит Фест" Бєлікова Дарія

23.02.2025

Градець Кралове Чехія

Міністерство освіти і науки України
Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя
Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
Навчально-наукова лабораторія мистецької освіти та виконавства
імені О. Я. Ростовського

СЕРТИФІКАТ

засвідчує, що

Луценко Вікторія

взяв(ла) участь у

VII ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ СТУДЕНТСЬКІЙ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

«МИСТЕЦЬКА ОСВІТА ОЧИМА
МОЛОДОГО НАУКОВЦЯ»

Декан факультету педагогіки, психології,
соціальної роботи та мистецтв

Олексій ТИМОШЕНКО

Ректор Ніжинського державного
університету імені Миколи Гоголя

Олександр САМОЙЛЕНКО

28 листопада 2024 р.
м. Ніжин

Департамент культури і туризму, національностей та релігій
Чернівецької області, державної адміністрації Національна всеукраїнська музична асоціація
Національний університет «Чернівецький колегіум» імені Т. Г. Шевченка
КЗ «Чернівецький фаховий музичний коледж імені Л. М. Ревуцького»
Чернівецької області ради

Сертифікат

УЧАСНИКА-СЛУХАЧА

**XXIX ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**
«Синтез мистецтв у сучасних соціокультурних процесах
(до 135-річчя з дня народження Л. Ревуцького)»

Луценко Вікторія Брїївна

Заслужений діяч мистецтв України,
директор Чернівецького
фахового музичного коледжу
імені Л. М. Ревуцького

Володимир СУХОВЕРСЬКИЙ

Кандидат педагогічних наук, в.о. ректора,
професор Національного університету
«Чернівецький колегіум»
імені Т. Г. Шевченка

Наталія НОСОВЕЦЬ

м. Чернівці, 20 лютого 2024 р.

Con la presente si certifica che

Lutsenko Victoria

ha partecipato ai seminari dal titolo:

Women: War and Peace. Ukrainian writers and artists (1914–2022)

tenuto dalla professoressa Ola Hnatiuk il 07.03.2025 dalle ore 12:00 alle ore 13:30

all'interno del ciclo

II - Her: Dimensions of Ukrainian Womanhood

Tra le iniziative di **SLiV@ – Slavistics in Verona**, promosse dal Dipartimento di Lingue e Letterature Straniere.

Verona, 25.06.2025

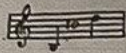
In fede,
Daniele Artoni

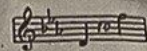
No 1 in G.

CARO MIO BEN.

(HEART OF MY HEART)

No 8 in E♭

Edited by
EDGARDO LEVI.
Hon R.A.M.

Composed by
GIORDANI.
(1753-1791.)

VOICE. *Larghetto. (M.M. ♩ = 60.)*

PIANO. *mf legato.*

rall

mp mollo espressivo

Ca - ro mio ben, cre - di - mia! - men, Sen - za di
Heart of my heart! So dear thou art, Life with - out

me all. rall. colla voce

te lan - gui - sce il cor! Ca - ro mio
thou woul' be pain! Heart of my

a tempo

f a tempo.

pp

Copyright MCMVII, by Aschert & Co., Hopwood & Crew, Ltd.

A. H & C. 4461.

adagio
pp *colla voce* *fort. lentamente pp*
 - gon! Ca - ro mio be - cre - di - mia - men, Sen - za di -
 - dain! Heart of my heart! So dear thou art, Life with - out

a tempo
 te - li - gui - sce il cor. Ca - ro mio ber, cre - di - mia -
 thee Et - would be - pain! Heart of my heart! So dear thou

pp *rit.* *lan - gui - sce il* *But would be*
 - men, Sen - za di - te - Lan - gui - sce il
 art, Life with - out thee But would be

Adagio.
colla voce

cor! *pain!*
cor! *pain!*

ff *a tempo* *rull.*

Арія Дідони з опери "Дідона та Еней"

Перселл

Thy hand, Belin-da, dark - - - ness shades me. On thy bo - som let me rest, more I

would, but death in - vads me death is now a wel - come guest.

6

10

When I am laid am laid in earth, may my

18

wrongs cre - ate no trou - ble, no trou - ble in thy breast, Re-

18

1 2 3

24 *p*

mem-ber me, re - mem-ber me, But ah! _____ for-get my

30

fate. re - mem - ber me, but ah! _____ for - get my_ fate! Re -

1 2 3 ✓

35

mem - ber me, re - mem - ber me, but ah! _____ for-get my

40

fate, re - mem - ber me, but ah! _____ for - ger my_ fate!

1 2 3 ✓

Всё это есть у нас
Дочери южных ночей.

Привес:

Ах! Жду тебя я, о моя дорогая,
Ах! прерви же свой сладкий сон,
Выйди, милая, на балкон!

2. В песне и пляске едва ли
Равная сыщется ей.
Нет, вы такой не видали,
Честью клянусь я своей!

Привес.

Refren:

Stretti stretti nell'estasi d'amor
La Spagnola sa amar cosi
Bocca a bocca la notte e il di.

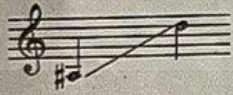
2. Amo con tutto l'ardore
A chi è sincero con me
Degli anni miei il vigore
Io fo ben presto veder.

Refren.

ТАК ВСЕ НАЧАЛОСЬ

Перевод В. Зост

Музыка Филиппо Маркетти

Moderato

Трещет
му сарге при ро рех внози ; *по дух бес нел тот бес по 28*

1. Встре-чи при све-те лу-ны, ды-ха-нье вес-ны — так все на-ча-
2. Ве-чер у ти-хой ре-ки, по-жа-тье ру-ки — так все на-ча-

100

лось. Яб-лонь цве - ту - щий у - бор, и твой неж - лый
 лось. Тре-пет при мыс-ли од - ной, что сча - стье со

ми шм кон во ии бу

взор — так все на - ча - лось. Скром-ный бу - кет бе - лых
 мной — так все на - ча - лось. Роб - ки - е вздо-хи, сло-

ит бу одна в мур. ки бу

роз, от - вет на воп-рос — так все на - ча - лось. 1.2. На - ча -
 ва по - нят-ны ед - ва — так все на - ча - лось.

еще задано жов у мист...

лось, как о - быч-но, не зна-ю, ко - гла, сво-е серд-це от - дал на - все -

сердце было дано

Si Припев: *послед твоих ни минуешь аромат*

гда. Взгляд лю-би-мых глаз зяр - че слов, лас-ко-ве-е

Теперь

векских ногей сердце м'би прах

Тилькити

сон-ца, пре - крас-не-е снов. Вся ты, как вес - на, вся ты, как о -

шля (v) *лю* *Бав*

шла лю - бовь. - бовь.

СЕРЕНАДА ДОН-КИХОТА

Слова С. Богомазова

Музыка Д. Кабалевского

Non molto presto. Risoluto

1. На тур - ни - ре, на пи - ру и на
- на не - бе солн - ца по -

Балада про мальви

Слова - Богдан Гура

Музика - Володимир Івасюк

Moderato

The first system of the musical score is in 4/4 time and marked **Moderato**. It consists of a vocal line (treble clef) which is currently silent, and a piano accompaniment (grand staff). The piano part features a rhythmic pattern of eighth notes in the bass clef and a more melodic line in the treble clef, starting with a piano (*p*) dynamic.

The second system begins at measure 5. The vocal line (treble clef) has a single note with a piano (*p*) dynamic, with the lyrics "Зас-" below it. The piano accompaniment continues with a similar rhythmic pattern. The system concludes with a *rit.* (ritardando) marking and a **A Tempo** instruction.

The third system begins at measure 9, marked with a repeat sign. The vocal line (treble clef) has the lyrics "ну - ли маль-ви бі-ля ха_ ти, Їх мі - сяць вий-шов ко-ли-". The piano accompaniment (grand staff) provides a steady accompaniment with eighth notes in the bass clef and a melodic line in the treble clef.

2 2 of 4

1.

ха ти. І тільки ма ти не зас не, ма ти не зас

15

не, Жде во на ме не. І... не.

18

О, ма мо рід на, ти ме не не жди, Ме ні в наш дім ні

21

ко ли не прий ти. З мо його серця маль ва про рос ла,

3 of 4

24

І кро-в'ю за - цві- ла. Не плач же, ма - мо,

27

ти ж бо не од-на - ба-га-то мальв на - сі - я-ла вій-на.

30

Во-ни ше-по-чуть для те - бе во- се-ни: "Зас - ни, зас-

33

ни, зас-ни, зас-ни..." У... ..ни..." А...

molto rit.

1. Заснули мальви біля хати,
 Їх місяць вийшов колихати.
 І тільки мати не засне, мати не засне,
 Жде вона мене.

О, мамо рідна, ти мене не жди,
 Мені в наш дім ніколи не прийти.
 З мого серця мальва проросла,
 І кров'ю зацвіла.

Не плач же, мамо, ти ж бо не одна –
 Богато мальв насяла війна.
 Вони шепочуть для тебе восени:
 «Засни, засни, засни, засни...»

2. У матерів є любі діти,
 А у моєї – тільки квіти.
 Самотні квіти під вікном, квіти під вікном
 Заснули вже давно.

Як зійде сонце – вийди на поріг,
 І люди вклоняться тобі до ніг.
 Пройдися полем – мальви буйних лук
 Торкнуться твоїх рук.

Життя, як пісня, що не відзвенить,
 Я в мальві знов для тебе буду жить,
 Якщо ж я ласку не встигла принести –
 Прости, прости, прости, прости...

CDI - 6. Стояла я і слухала весну

*Stojala ja i slukhala vesnu -
I Stood And Listened To The Spring*

Леся Українка
Lesja Ukrajinka

Кирило Стеценко
Kyrylo Stetsenko

Larghetto

p

Сто - я - ла я і слу - ха - ла вес -
Sto - ja - la ja i slu - kha - la ves -

4

- ну. Вес - на ме - ні ба - га - то го - во - ри - ла, спі -
- ni. Ves - na me - n'i ba - ha - to ho - vo - ry - la, spi -

7

- ва - ла піс - ню дзвін - ку, го - лос - ну, то знов та - єм - но - ти - хо ше - по -
- va - la pis - nju dzvin - ku, ho - los - nu, to znov ta - jem - no - ty - kho she - po -

dim.

2

10

-ті - ла.
-t'i - la.

tr *roso a roso*

Во - на ме - ні спі -
Vo - na me - n'i spi -

p *tr* *roso a roso*

14

cresc. ed accelerando *2g*

- ва - ла про лю - бов, про мо - ло - до - шчі, ра - до - щі, на - ді -
- va - la pro lju - bov, pro to - lo - do - shchi, ra - do - shchi, na - d'i -

cresc. ed accelerando

17

f *a tempo*

- ї, во - на ме - ні пе - ре - спі - ва - ла знов те, що дав - но - дав -
- ji, vo - na me - n'i pe - re - spi - va - la znov te, shcho dav - no - dav -

f *a tempo*

20

p

- но ме - ні спі - ва - ли мрі - ї.
- no me - n'i spi - va - ly mri - ji.

p *pp*

Пісня Жанни з оперети "Гість із Відня"

Я.Цегляр

Moderato

Я-кось під ве-чір я хлоця зу-стрі - ла, квіт-ла вес-на.

Вінпо - смінув - ся і за - бри-ни - ла в гру-дях ча-рив-на стру - на.

Серце спі-ва-ло: Ко - ханий, ко-ха - ний! - мов у ві сні.

17

Хлаєць знаєць - ка ніж-ні тольпа - ни по-да - ру-вав ме - ні. Тюль - паа - ни!

21

Ви про - бу - ди - ли - вес - ну.

25

світ - лу, п'ян - ку, за - паш - ну

29

Сер - це - ді - во - че, на - че - дзві - но - чок,

Тюльпани

Якось під вечір я хлопця зустріла .Квітла весна.
Він посміхнувся -- і забриніла
В грудях чарівна струна. Серце співало
Коханий, коханий-- Мов уві сні.
Хлопець зненацька ніжні тюльпани
Подарував мені.

Тюльпани!

Ви пробудили весну,
Світлу, п'янку, запашну.
Серце дівоче, наче дзвіночок,
Кличе у даль ясну.

Осінь настала. Дощ і тумани, Крик журавлів.

Де ти коханий? Плачуть тюльпани

В шумі осінніх дощів.

Жду я коханий. Біль неблаганний в моїй душі

Серце мов рана, вянуть тюльпани,

Гине любов. Спіши

Коханий!

Як я чекаю весну.

Світлу, п'янку, запашну.

Серце дівоче, наче дзвіночок,

Проситься в даль ясну.

Вже проминула метелиця сніжна, зникла вона

І народився пролісок ніжний,

Знов наступила весна

Поруч коханий, мій довгожданий, мов уві сні.

Серце співає -- любий тюльпани

Подарував мені

Тюльпани!

Ви пробудили весну

світлу, п'янку, запашну.

Серце дівоче, наче дзвіночок,

Кличе у даль ясну.

